

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій - шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах на забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімося і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням

ВІДЗНАЧЕННЯ 25-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА НАШОГО ВЛАДИКИ КИР ДАВИДА відбудеться у неділю 8 вересня в церкві св. Василя. Свята Літургія о 2:00 годині пополудні, а прийняття в залі св. Василя о 3:30 пополудні. Інформації на тел.: 780-424-5496.

ЖЕРТВИ. На загальні церковні потреби: по 100.00 дол.: д-р Богдан Медвідський і Володимир Урбан за здоров'я й Боже благословення для Сина Івана з нагоди дня св. Івана.

На квіти: 25.00 дол. Мирон Моравецький. Жертводавцям щиро дякуємо.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. Понеділок(15) 7:30 вечора пок. Ярославу - Родина Юсик

Вівторок(16): в намірі дародавця - Лілея; **Середа(17):** в намірі дародавця - Елейн

Четвер(18): Свята Літургія не відправиться; **П'ятниця(19):** + о. Володимир і Стефанія Тарнавські - Легатова; **Субота(20):** + о. Павло Градюк - Легатова

ШОСТА ЗАПОВІДЬ БОЖА - НЕ ЧУЖОЛОЖ - ШАНУЙ СВОЄ ТІЛО

Ця заповідь, хоч висловлена двома короткими словами, зате вона багато речей забороняє, як також накладає великі й важкі обов'язки. Забороняє багато речей, бо люди видумали багато способів як переступати Божі пляни і Божу волю. Накладає також великі обов'язки, бо кожна Божа заповідь не тільки щось забороняє, але також наказує щось виконувати. Даючи цю Заповідь словами: "Не чужолож", Бог найперше й найвиразніше забороняє перелюбство, бо перелюбство впрост порушує святість родини, зневажає таїнство подружжя та, незалежно в подружжі чи перед подружжям, сквернює людське тіло: **"Хіба ж не знаєте, що ваше тіло - храм Святого Духа, який живе у вас"**? (1 Кор.6,19). Бог дав багато законів і вказівок, щоб захоронити родину й людське тіло від усяких шкідників. З тим наміром оголосив різні тяжкі кари на тих, що будуть противитися тим Божим плянам та шкодити родині та значенні людського тіла. У християнина існують дві життєві дороги: ціломудрене безженство і побожне супружество. Обидві дороги важкі, обидві тернисті, обидві хресні. Бог не змушує нас ні до тієї, ні до іншої. Божа воля є, щоб ми були добрими християнами на цій життєвій дорозі, яку ми собі виберемо, і якщо ми будемо совісно йти котроюсь з них, Він нам допоможе. Отже треба сім разів поміряти свої сили, вибираючи ту чи іншу життєву дорогу, а вибравши її, будемо неухильно йти вузькою дорогою Божих Заповідей до вічного спасіння. Христос каже: **"Хто хоче йти за мною, хай відречеться себе, візьме хрест свій і йде за мною"** (Мр.8,34) і **"...хто не бере свого хреста і не йде услід за мною, той не достойний мене"** (Мт.10,38). А тим, хто хоче розтлівати свій душевний храм читанням безсоромних книжок, огляданням шкідливих нечистих картин і фільмів, або віддаватися постидним пристрастям, проводячи болотне життя, треба сказати за св. Апостолом Павлом: **" Не обманюйте себе! Ані розпусники, ані ідолопоклонники, ані перелюбники, ані розгнзудані, ані мужоложники, ані злодії, ані зажерливі, ані п'яниці, ані злоріки, ані грабіжники - царства Божого не успадкують"** (1 Кор.6, 9-10), а Христос каже, що вже людина грішить коли пожадливо поглядає на другу особу (Мт.5,28). Ті, які розтлівають свій душевний храм читанням безсоромних книг і огляданням шкідливих фільмів, гублять свої душі. Тяжко грішать особи, які одягаються в нескромні одяги

виставляючи своє тіло та так одагнені вже своєю появою й своїм виглядом осквернюють душі тих, за спасіння яких Христос пролив свою кров. В нинішні часи диявол, як і в минувшині, намагається погубити людство. За допомогою своїх слуг, за посередництвом кіноіндустрії, телебачення, газет, журналів, книжок і т.п. занурає розум і серце людини в чуттєвість і віддаляє від Бога. В давнину спитали одного старця: "Чому нечиста похоть так сильно воює в людині?" Він відповів: "Тому що диявол знає, що нечиста похоть, якщо людина її добровільно сприймає, нею займається, любить, їй віддається - робить нас чужими для Святого Духа і для Небесного Царства."

"Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога" (Мт. 5,8).

ЩАСЛИВА МАТИ І ЩАСЛИВІ ДІТИ (Із серії "У баусі на колінах") Бабуся була переконана, що найважчим шляхом є шлях матері.

Одна молода мати щойно ступила на цей шлях. "Чи довгою є ця дорога" - запитала вона. "Ця дорога є важкою, - відповів духовний провідник, - ти постарієшся, доки дійдеш до її кінця. Кінець, однак, краще буде, ніж початок".

Молода мати була щасливою. Вона думала, що ніщо не може бути кращим від тих років, котрі провела, граючись зі своїми дітьми, збираючи для них квіти, купаючи їх у чистих струмках. Здавалось, що сонце постійно осявало їхнє щастя, і молода мати вигукнула: "Ніщо не може бути краще за це!"

А потім були ніч і буря, шлях був темним, і діти тремтіли зі страху й холоду. Мати пригорнула їх до себе і накрила своїм покривалом. Діти сказали: "Мамо, ми не маємо страху, бо ти є близько і ніщо не може принести нам шкоду". Нарешті настав ранок, і вони побачили перед собою вершину. Діти почали підніматись вгору і змучились, змучилась також і мати. Але постійно казала своїм дітям: "Потерпіть трохи і ми скоро будемо на місці". І діти продовжували підніматись вгору, і коли осягнули вершину, сказали до матері: "Мамо, без тебе ми не змогли б цього зробити". А мати відпочиваючи, сказала: "Цей день кращий, ніж попередній, діти мої навчилися витривалості у небезпеках. Вчора я дала їм мужність. Сьогодні я дала їм міць".

Наступного дня хмари війни над землею. Мати сказала: "Дивіться вперед. Піднесіть очі до Світла". І побачили вони поверх хмар Превічне Світло. Воно їх вивело з темряви. Мати сказала: "Цей день найкращий, я показала своїм дітям Бога".

Пролітали роки. Мати постаріла і стала маленькою і слабкою. Діти стали сильними і витривалими. Коли шлях був важким вони її несли. Нарешті піднялись на вершину і побачили сяючий шлях і відкриті золоті ворота.

Промовила мати: "Я підійшла до кінця свого шляху. І знаю тепер, що кінець є кращим, ніж початок. Діти мої можуть самотіно ходити, а за ними - їхні діти".

Діти ж відповіли: "Ти мамо будеш завжди з нами, навіть коли зникнеш за воротами". І стояли вони дивились, як їх мати проходила через ворота, котрі зачинились за нею. І сказали тоді вони: "Ми не можемо її бачити, але вона з нами. Така мати, як наша, є чимось більшим, як тільки пам'ять про неї; вона є живою присутністю".

Ваша мама є завжди з Вами. Вона є шелестом листя на дорозі, запахом щойно випраного одягу; вона є прохолодною рукою на вашому чолі, коли є в гарячці. Живе вона у вашій постіжці, кристалізується у кожній сльозині. Вона є місцем звідки ви вийшли, вашою першою домівкою; вона є дороговказом на вашому шляху. Вона є вашою першою любов'ю і першим сумом, але ніщо в світі не може розлучити вас, ні час, ні простір, ні навіть смерть.